

ทดสอบผลการเตรียมต้นและการเร่งการสลายตัวของคลอเรตในดินต่อการซักน้ำการออกดอกออกฤทธิ์ของ
เกษตรกรในพื้นที่

On Farm Trial on the effect of Postharvest Practice and Chlorate Decomposition to induced off-season flowering in Longan

นางอรุณี วัฒนวรรณ^{๑/} นายชูชาติ วัฒนวรรณ^{๑/} นางสาวอรุณี แท่งทอง^{๑/} นายชนชัยศักดิ์ จันปุ่ม^{๑/}
นายพิรพงษ์ เชawanpong^{๒/}

บทคัดย่อ

การทดสอบผลการเตรียมต้นและการเร่งการสลายตัวของคลอเรตในดินต่อการซักน้ำการออกดอกออกฤทธิ์ของเกษตรกรในพื้นที่ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการแก้ปัญหาการผลิตลำไยเพื่อการส่งออกของเกษตรกรในภาคตะวันออก ดำเนินในแปลงลำไยอายุ ๑๐-๑๑ ปี ของเกษตรกรในอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๓๙ ราย ทดสอบการเตรียมต้นโดยการตัดแต่งกิ่งหลังการเก็บเกี่ยว ให้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีที่มีสัดส่วน N:P:K เท่ากับ ๕:๓:๑ อัตรา ๑-๒ กิโลกรัมต่อต้น กำจัดศัตรูพืชที่หลังเหลือจากฤดูกาลก่อน และให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ ร่วมกับการการเร่งการสลายตัวของคลอเรต โดยใช้สารละลายจากน้ำตาล:น้ำ ในอัตรา ๑:๓๐ ราดลงดินรอบทรงพุ่มในปริมาณ ๕ ลิตร/ตร.ม. หลังการราดน้ำ ๔๘ ชม. ให้ปุ๋ยเคมีสูตรเสมอบำรุงต้น และให้น้ำเป็นครั้งคราวก่อนการซักน้ำการออกดอก ๑ เดือน และไม่มีการเร่งการสลายตัวของคลอเรต พบร่วมกับการออกดอกของทั้งกรรมวิธีและกรรมวิธีเกษตรกรไม่แตกต่างกัน โดยมีการออกดอกเฉลี่ยร้อยละ ๘๘ และ ๙๐ ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ปริมาณสารคลอเรตในดินของทั้งสองกรรมวิธี พบร่วมกับการลดต่อกันในดินในปริมาณที่ต่ำมาก (น้อยกว่า ๕ ppm) อาจกล่าวได้ว่าการเร่งการสลายตัวของคลอเรตในดินไม่มีผลต่อการซักน้ำการออกดอกของลำไยนอกฤทธิ์ แต่การเตรียมต้นตามกรรมวิธีและกรรมวิธีเกษตรกรจะมีผลทำให้ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยสูงกว่ากรรมวิธีเกษตรกร โดยมีปริมาณผลผลิตเฉลี่ย ๑,๘๗๐ และ ๑,๗๖๔ กิโลกรัมต่อไร่ ผลตอบแทนเฉลี่ย ๖๖,๓๖๗ และ ๕๗,๑๕๘ บาทต่อไร่ ตามลำดับ และพบว่ากรรมวิธีและกรรมวิธีเกษตรกรมีต้นทุนต่ำกว่ากรรมวิธีเกษตรกรเฉลี่ย ๑,๕๕๑ บาทต่อไร่ และพบว่าทั้งสองกรรมวิธีมีค่า BCR > ๑ แสดงถึงการลงทุนที่มีผลกำไร สามารถทำการผลิตได้ แต่กรรมวิธีและกรรมวิธีเกษตรกรมีต้นทุนการผลิต เพิ่มปริมาณผลผลิตและผลตอบแทนได้ ซึ่งเป็นผลมาจากการเตรียมต้นตามกรรมวิธีและกรรมวิธีเกษตรกร ทำให้ต้นลำไยแข็งแรง สมบูรณ์กว่ากรรมวิธีเกษตรกร

^{๑/} สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๖

^{๒/} สำนักวิจัยและพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร

คำนำ

ถ้าไวยเป็นไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคตะวันออก มีศักยภาพการผลิตในเชิงการค้า เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค และเป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพของผลผลิต อีกทั้งยังสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ ทำรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นหลาภพพันล้านบาท แม้ว่าจะมีศักยภาพการผลิตอยู่ในเกณฑ์ดีแต่ก็พบปัญหาการผลิตหลายประการ

ภาคตะวันออกเป็นแหล่งผลิตถ้าไวยคุณภาพที่สำคัญ มีลักษณะการผลิตที่แตกต่างจากการผลิตถ้าไวยทางภาคเหนือ โดยระบบการผลิตถ้าไวยของภาคตะวันออกเป็นการผลิตถ้าไwynอกฤดูเพื่อการส่งออกหั้งพื้นที่ในขณะที่การผลิตถ้าไวยในภาคเหนือส่วนใหญ่เป็นการผลิตถ้าไวยในฤดู ทำให้การบริหารจัดการส่วนของเกษตรกรหั้งสองภาคนี้แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด พื้นที่ปลูกถ้าไwynอกฤดูในพื้นที่ภาคตะวันออกขยายตัวอย่างรวดเร็ว จากการดำเนินงานตรวจรับรองแหล่งผลิตพืชตามระบบการจัดการคุณภาพ GAP ภายใต้สัญลักษณ์ Q ของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๖ พบร่วมปี ๒๕๔๒ มีเกษตรกรผู้ปลูกถ้าไวยภาคตะวันออกอยู่ในระบบหั้งสิ้น ๔,๘๙๘ ราย ๕,๖๗๕ แปลง พื้นที่ปลูก ๙๖,๑๒๕ ไร่ ได้รับการรับรอง (Q) จำนวน ๒,๕๘๙ ราย ๒,๙๓๕ แปลง พื้นที่ปลูก ๔๕,๐๔๑ ไร่ พื้นที่ปลูกกระจายอยู่ในจังหวัดจันทบุรี ตราด ยะลา ยะไข่ และชลบุรี แหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ในจังหวัดจันทบุรี โดยมีเกษตรกรผู้ปลูกถ้าไวยจดทะเบียนหั้งสิ้น ๔,๘๙๘ ราย ๕,๕๗๑ แปลง พื้นที่ปลูก ๙๓,๘๙๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๗ ของพื้นที่ปลูกถ้าไวยในภาคตะวันออก (สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๖, ๒๕๔๒) ลักษณะการผลิตเป็นการผลิตถ้าไwynอกฤดูเพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศในรูปผลสด ทำให้ผลผลิตถ้าไวยของจังหวัดจันทบุรีออกสู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนมิถุนายนของทุกปี การผลิตถ้าไwynอกฤดูเพื่อการส่งออกจำเป็นต้องคำนึงถึงศักยภาพการผลิตคุณภาพของผลผลิต ความปลอดภัยต่อการบริโภค รวมทั้งต้องมีแผนการผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด (อรุณี, ๒๕๕๐) เพื่อให้ผลผลิตได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค นำไปสู่การขยายตลาดส่งออกเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและประเทศ

ปัญหาสำคัญในการผลิตถ้าไวยคือมาตรฐานคุณภาพผลผลิตต่ำโดยเฉพาะด้านขนาดของผลซึ่งมีขนาดเล็ก และความไม่สม่ำเสมอของผลภายในช่อง (สำนักนโนบายเศรษฐกิจการพาณิชย์, ๒๕๕๗) สอดคล้องกับการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการผลิตถ้าไwynอกฤดูปี ๒๕๕๗ โดยใช้กระบวนการเทคนิคบัตรความคิด (Card Technique) ในพื้นที่อำเภอปี冈น้ำร้อน และอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี พบร่วมเดือนปี冈ตามลำดับความสำคัญและความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหาดังนี้คือ ปัญหาคุณภาพผลผลิตไม่ดี การใช้สารคลอรีโน่ได้ผล และการระบาดของโรคพุ่มไม้กวาด ซึ่งได้นำประเด็นปัญหาเหล่านี้มาเป็นโจทย์วิจัยในการแก้ปัญหาการผลิตถ้าไwynอกฤดูในพื้นที่

ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ จังหวัดจันทบุรีพับปัญหาการใช้สารคลอรีโน่ได้ผล ส่งผลให้การซักนำการออกดอกไม่ดีเท่าที่ควร โดยเกษตรกรส่วนใหญ่ที่มีการใช้สารคลอรีโน่ต่อเนื่องกันหลายปี ต้นถ้าไวยที่ได้รับสารคลอรีโน่ได้มีการออกดอกไม่ดีเท่าที่ควร เกษตรกรจำนวนมากใช้วิธีการเพิ่มอัตราการใช้สารคลอรีโน่ ซึ่งอาจก่อให้เกิด

ปัญหาต่อต้นลำไยและสิ่งแวดล้อมได้ อีกทั้งไม่ได้ส่งผลให้ปริมาณการออกดอกเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด (สมชาย และ คงจะ, ๒๕๔๙) สาเหตุของปัญหาดังกล่าวอาจเนื่องมาจากความไม่พร้อมของต้นลำไย และการสะสมของสารคลอเรตในดิน ทำให้ประสิทธิภาพการซักนำการออกดอกลดลง ความสมบูรณ์ของต้นและระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการได้รับสารคลอเรตเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการระบุต้นการออกดอก โดยต้นที่สามารถซักนำการออกดอกได้ดีต้องเป็นต้นลำไยที่สมบูรณ์ ผ่านการแต่งยอดอ่อนอย่างน้อย ๒ ชุด และใบชุดที่ ๒ แก่เต็มที่ อายุประมาณ ๔๕ วัน (มนตรี, ๒๕๔๗) ส่วนวิธีการเร่งการสลายตัวของคลอเรตในดินที่ได้ผลดีได้แก่การใช้สารละลายน้ำตาลในอัตราส่วน ๑ กก./น้ำ ๖๐ ลิตร หรือสารละลายากันน้ำตาล อัตรา ๑ ลิตร/น้ำ ๓๐ ลิตร ราดลงดินรอบทรงพุ่มในปริมาณ ๕ ลิตร/ตร.ม. (สมชาย และ คงจะ, ๒๕๔๙) ดังนั้นเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าว จึงควรดำเนินการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการซักนำการออกดอกกล้วยนอกฤดู โดยการทดสอบผลของการเตรียมต้นและการเร่งการสลายตัวของคลอเรตในดินต่อการซักนำการออกกล้วยนอกฤดู ของเกษตรกรในพื้นที่ เพื่อให้ได้เทคโนโลยีทางเลือกให้กับเกษตรกรในการแก้ปัญหาการใช้สารคลอเรตไม่ได้ผล ต่อไป

วิธีดำเนินการ

ทดสอบเปรียบเทียบวิธีการของเกษตรกรกับวิธีการใหม่ที่ผ่านการวิจัยแล้วว่าได้ผลดี (Technology Verification Experiment: TVE) ในแปลงเกษตรกร ๓ ราย มีรูปแบบการทดสอบเป็น Factorial Experiment จำนวน ๒ ชั้น ๆ ละ ๑ ต้น ประกอบด้วย ๒ ปัจจัยคือ

ปัจจัยที่ ๑ การเตรียมต้น

ปัจจัยที่ ๒ การเร่งการสลายตัวของคลอเรต

แต่ละปัจจัยมี ๒ ระดับคือระดับเกษตรกร (วิธีเกษตรกร) กับระดับวิชาการที่ได้ผ่านการวิจัยแล้ว (วิธีแนะนำ) รวม ๔ กรณี ดังนี้

กรณีที่	ปัจจัย	
	การเตรียมต้น	การเร่งการสลายตัวของคลอเรต
๑	วิธีแนะนำ	วิธีแนะนำ
๒	วิธีแนะนำ	วิธีเกษตรกร
๓	วิธีเกษตรกร	วิธีแนะนำ
๔	วิธีเกษตรกร	วิธีเกษตรกร

ปัจจัยที่ ๑ การเตรียมต้น ประกอบด้วย

- วิธีแนะนำ :- ตัดแต่งกิ่งหลังการเก็บเกี่ยว ให้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีที่มีสัดส่วน N:P:K เท่ากับ ๔:๓:๑ อัตรา ๑-๒ กิโลกรัมต่อตัน กำจัดศัตรูพืชที่หลงเหลือจากฤดูกาลก่อน และให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ
- วิธีเกษตรกร :- ตัดแต่งกิ่ง ให้ปุ๋ยเคมีสูตรเสมอบำรุงต้น และให้น้ำเป็นครั้งคราว ก่อนการซักนำการออกดอก ๑ เดือน

ปัจจัยที่ ๒ การเร่งการสลายตัวของคลอรอเจต ประกอบด้วย

- วิธีแนะนำ :- ใช้สารละลายกาgn้ำตาล:n้ำ ในอัตรา ๑:๓๐ ราดลงดินรอบทรงพุ่มในปริมาณ ๕ ลิตร/ตร.ม.
- วิธีเกษตรกร :- ไม่มีการใช้สารละลายกาgn้ำตาล

การบันทึกข้อมูล

๑. ข้อมูลสภาพทางกายภาพ ชีวภาพ เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกร
๒. ข้อมูลการผลิต กรรมวิธีการผลิต การตลาด และการจัดจำหน่าย
๓. ปริมาณสารคลอรอเจตในดิน
๔. ปริมาณการออกดอก
๕. ปริมาณและคุณภาพของผลผลิต
๖. ข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ ต้นทุนการผลิต รายได้ และผลตอบแทน

เวลาและสถานที่

เริ่มต้น ตุลาคม ๒๕๕๘

สิ้นสุด กันยายน ๒๕๕๙

สถานที่ทำการทดลอง

แปลงลำไยของเกษตรกร จังหวัดจันทบุรี

๑. ผลการทดลองและวิจารณ์

ผลการทดสอบการเตรียมต้นโดยการตัดแต่งกิ่งหลังการเก็บเกี่ยว ให้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีที่มีสัดส่วน N:P:K เท่ากับ ๔:๓:๑ อัตรา ๑-๒ กิโลกรัมต่อตัน กำจัดศัตรูพืชที่หลงเหลือจากฤดูกาลก่อน และให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ ร่วมกับการการเร่งการสลายตัวของคลอรอเจต โดยใช้สารละลายกาgn้ำตาล:n้ำ ในอัตรา ๑:๓๐ ราดลงดินรอบทรงพุ่มในปริมาณ ๕ ลิตร/ตร.ม. หลังการราดสารโพแทสเซียมคลอรอเจต ๑ เดือน (กรรมวิธีแนะนำ) เปรียบเทียบกับกรรมวิธีเกษตรกรที่เตรียมต้นโดยการตัดแต่งกิ่ง ให้ปุ๋ยเคมีสูตรเสมอบำรุงต้น และให้น้ำเป็นครั้งคราวก่อนการซักนำการออกดอก ๑ เดือน และไม่มีการเร่งการสลายตัวของคลอรอเจต พบร่องการออกดอกของทั้งสองกลุ่มต่างกันโดยมีการออกดอกเฉลี่ยร้อยละ ๙๘ และ ๙๐ ตามลำดับ (ตารางที่ ๑) สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ปริมาณสารคลอรอเจตในดินของทั้งสองกรรมวิธี ก่อนการราดสารและหลังการราดสารโพแทสเซียมคลอรอเจต ๑ เดือน พบร่องการคลอรอเจตติดค้างในดินในปริมาณที่ต่ำมาก (น้อยกว่า ๕ ppm) ซึ่งไม่สามารถตรวจจับได้ด้วยเครื่อง spectrophotometer (ตารางที่ ๒) อาจกล่าวได้ว่าการเร่งการสลายตัวของคลอรอเจตในดินไม่มีผลต่อการซักนำการออกดอกของลำไยนอกฤดู แต่การเตรียมต้นตามกรรมวิธีแนะนำมีผลทำให้ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยสูงกว่ากรรมวิธีเกษตรกร โดยมีปริมาณผลผลิตเฉลี่ย ๑,๘๗๐ และ ๑,๗๖๔

กิโลกรัมต่อไร่ ผลตอบแทนเฉลี่ย ๖๖,๓๖๗ และ ๔๗,๑๕๘ บาทต่อไร่ ตามลำดับ และพบว่ากรรมวิธีแนะนำมีต้นทุนต่ำกว่ากรรมวิธีเกษตรกรเฉลี่ย ๑,๕๕๑ บาทต่อไร่ (ตารางที่ ๓)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่า BCR ซึ่งเป็นอัตราส่วนรายได้ต่อต้นทุน พบร่วงสองกรรมวิธีมีค่า BCR > ๑ แสดงถึงการลงทุนที่มีผลกำไร สามารถทำการผลิตได้ แต่กรรมวิธีแนะนำสามารถลดต้นทุนการผลิต เพิ่มปริมาณผลผลิตและผลตอบแทนได้ ซึ่งเป็นผลมาจากการเตรียมต้นตามกรรมวิธีแนะนำ ทำให้ต้นลำไยแข็งแรง สมบูรณ์กว่ากรรมวิธีเกษตรกร

ตารางที่ ๑ ปริมาณการออกดอก

รายการ	การออกดอก (%)
กรรมวิธีแนะนำ	๘๘
กรรมวิธีเกษตรกร	๙๐

ตารางที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ปริมาณสารคลอเรตในดิน

รายการ	ระดับความลึก (ซม.)	ปริมาณสารคลอเรตในดิน (ppm)	
		ก่อนการราดสารคลอเรต	หลังการราดสารคลอเรต ๑ เดือน
กรรมวิธีแนะนำ	๐-๑๕	<๕	<๕
	๑๕-๓๐	<๕	<๕
กรรมวิธีเกษตรกร	๐-๑๕	<๕	<๕
	๑๕-๓๐	<๕	<๕

ตารางที่ ๓ ปริมาณผลผลิต ต้นทุนผืนแปร รายได้ และผลตอบแทน

รายการ	กรรมวิธีแนะนำ	กรรมวิธีเกษตรกร	ส่วนต่าง
ปริมาณผลผลิต (กก./ไร่)	๑,๙๗๐	๑,๗๖๔	๒๐%
ต้นทุนผืนแปร (บาท/ไร่)	๑๐,๐๔๘	๑๒,๖๐๙	-๑,๕๕๑
รายได้ (บาท/ไร่)	๗๗,๔๒๕	๖๙,๗๖๗	๗,๖๕๘
ผลตอบแทน (บาท/ไร่)	๖๖,๓๖๗	๕๗,๑๔๘	๙,๒๐๙
BCR ^{๑/}	๗.๐	๕.๕	

^{๑/} = อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Benefit and Cost ratio: BCR)

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

การเตรียมต้นและการเร่งการสลายตัวของคลอเรตในดินตามกรรมวิธีแนะนำไม่มีผลทำให้การซักนำ การออกดอกกอนออกดูของเกษตรกรดีขึ้น แต่การเตรียมต้นตามกรรมวิธีแนะนำสามารถลดต้นทุนการผลิต เพิ่ม

ปริมาณผลผลิตและผลตอบแทนได้ จึงควรแนะนำเกษตรกรให้เห็นความสำคัญของการเตรียมต้นหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งมีผลทำให้ต้นลำไยแข็งแรง สมบูรณ์ พร้อมสำหรับการออกดอก-ติดผล

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

เผยแพร่ความรู้ และแนะนำให้เกษตรกรทราบถึงความสำคัญของการเตรียมต้นหลังการเก็บเกี่ยวก่อนการซักนำการออกดอกของลำไยนอกรด ซึ่งมีผลต่อการออกดอก-ติดผล ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพการผลิตลำไยนอกรดในพื้นที่ภาคตะวันออก ยกระดับผลผลิตและรายได้ของเกษตรกรให้สูงขึ้น

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณ นางพุฒนา รุ่งระวี ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและวิเคราะห์ทางสถิติงานวิจัยเกษตร ที่ให้คำปรึกษาในการวางแผนการทดลอง และให้ความอนุเคราะห์ในการวิเคราะห์สถิติ และนายพีรพงษ์ เชванพงษ์ นักวิชาการชำนาญการ สำนักวิจัยและพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการวิเคราะห์สารคลอเรตในดิน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการเกษตร. ๒๕๔๕. เกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับลำไย . กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ๒๒ หน้า.

กรมวิชาการเกษตร. ๒๕๕๑. ลำไย. แหล่งที่มา: <http://it.doa.go.th/vichakan/news.php?newsid=๔>, ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑.

มนตรี ทศานนท์. ๒๕๔๗. การใช้สารกลุ่มคลอเรตกระตุ้นการออกดอกของลำไย. ใน เอกสารวิชาการลำไย, กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. หน้า ๔๓-๔๘.

สมชาย องค์ประเสริฐ วินัย วิริยะอลงกรณ์ และนางลักษณ์ ประณะพงษ์. ๒๕๔๘. รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการการแก้ปัญหาการเพิ่มขึ้นของอัตราการใช้และการตายของต้นลำไยที่เกี่ยวเนื่องกับการใช้สารคลอรेट. ภาควิชาทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ๑๓๖ หน้า.

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๖. ๒๕๔๓. สรุปผลการดำเนินงานตรวจรับรองแหล่งผลิตพืช (GAP) สวพ.๖. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๖. จันทบุรี. ๑๙ หน้า.

สำนักนโยบายเศรษฐกิจการพาณิชย์. ๒๕๔๗. “ลำไย:ตลาดส่งออกคุณเข้มโกรคและสารตกค้าง”. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์. แหล่งที่มา: <http://www.ops.moc.go.th/econews/ecopnewsth/lumyai.htm>, ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๗.

อรุณี วัฒนารัตน. ๒๕๔๐. พัฒนาคุณภาพลำไยสดสู่ตลาดโลก. น.ส.พ. กสิกร. ๔๐(๔) : ๓๓-๓๔ น.